ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

FACTORS AFFECTING COURSE ACHEIVEMENT LEARNING OUTCOME MEASUREMENT AND ASSESSMENT OF STUDENTS TEACHERS BURIRAM RAJABHAT UNIVERSITY

อรนุช ศรีคำ[1], ทรรศนันท์ ชินศิริพันธุ์[2], และ ชนิสรา ไกรสีห์[3]
Oranut Srikham[1], Tassanan Chinsiriphan[2], and Chanitsara Kraisee[3]
[1,2,3]คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ประเทศไทย
[1,2,3]Faculty of Education, Buriram Rajabhat University, Thailand
e-mail: oranutsri@gmail.com

Received: August 4, 2024 Reviewed: August 23, 2024 Revised: September 13, 2024 Accepted: September 17, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ 2) สร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2566 จาก 12 สาขาวิชา จำนวน 289 คน ด้วยการสุ่มอย่างง่าย ตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ คุณลักษณะของผู้เรียน คุณลักษณะผู้สอน สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ความสัมพันธ์กับครอบครัว แรงจูงใจในการเรียน และเจตคติต่อการเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ของลิเคิร์ท (Likert Rating Scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ด้วยวิธี Stepwise ผลการวิจับ พบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2566 พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่สูงที่สุด คือ ความสัมพันธ์กับครอบครัว รองลงมาเป็นด้านคุณลักษณะผู้สอน และด้านแรงจูงใจในการเรียน ตามลำดับ

2. ตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2566 มี 4 ปัจจัย ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน (X_6) คุณลักษณะผู้สอน (X_2) ความสัมพันธ์กับครอบครัว (X_4) และคุณลักษณะของผู้เรียน (X_1) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .652 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R^2) เท่ากับ .425 สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2_{adj}) เท่ากับ .417 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 1.354 + .829X_6 + .908X_2 + .837X_4 + .852X_1$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_Y' = .202Z_{X6} + .222Z_{X2} + .221Z_{X4} + .191Z_{X1}$$

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, นักศึกษาครู, ปัจจัย

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the factors affecting the achievement of the course to Learning Outcome Measurement and Assessment of Buriram Rajabhat University student teachers, and 2) to create a Prediction Equation for Factors Affecting the Academic Achievement of Learning Outcome Measurement and Assessment of Buriram Rajabhat University student teachers. The sample used in this research was 289 of third-year students, the Faculty of Education in 2023 academic year from 12 majors by using a simple random. Predictive variables include characteristics of learners, characteristics of teachers, conducive learning environment, family relationships, learning motivation, and attitudes towards learning. The tools used in the research were a five-level rating scale questionnaire of the Likert Rating Scale. Statistics used in the data analysis were mean, standard deviation, and multiple regression analysis by using the stepwise method. The research results found that

1) Factors Affecting Learning Achievement Learning Outcome Measurement and Assessment of Buriram Rajabhat University student teachers in 2023 academic year found that the overall level was very high. The highest aspect is family relationships, followed by teacher characteristics and motivation to study, respectively, and

2) the predictive variables that can predict the achievement of the course to Learning Outcome Measurement and Assessment of Buriram Rajabhat University student teachers in 2023 academic year, there are four factors: attitude towards learning (X_6), teacher characteristics (X_2), family relationships (X_4), and learner characteristics (X_1). The Multiple Regression (R) is equal to .652, prediction coefficient of (R^2) is equal to .425, The Coefficient of Determinations (R^2 adj) is equal to .417 with statistically significant at the level of .01. The forecast equation can be written in the form of raw and standard scores are as follows:

Forecast equation in the form of unstandardized

$$Y' = 1.354 + .829X_6 + .908X_2 + .837X_4 + .852X_1$$

Forecast equation in the form of a standardized

$$Z_Y' = .202Z_{X6} + .222Z_{X2} + .221Z_{X4} + .191Z_{X1}$$

Keywords: Learning achievement, Student teachers, factors

บทนำ

การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ของประเทศไทยที่ก้าวเข้าสู่กระแสของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมแบบใหม่คือสังคมความรู้ (Knowledge Society) และระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge – based economy) ที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว เกิดการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงคือการเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้อย่างสะดวก รวดเร็วและทันต่อโลก ซึ่งทำให้ส่งผลต่อทักษะด้านต่างๆ ของมนุษย์ ดังนั้นเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของมนุษย์ และสามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม จึงจำเป็นต้องมุ่งพัฒนาการศึกษาเป็นสำคัญทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่มีความซับซ้อนมากขึ้น (ภัทรสุดา ธีรชาญวิทย์ และคณะ, 2565) การปฏิรูปการเรียนรู้แบบใหม่ เพื่อพัฒนาระบบการเรียนรู้ในการดำเนินงานปฏิรูปดังกล่าว ต้องให้มีการเปลี่ยนบทบาท ครู ให้เป็นครูยุคใหม่ ปรับจากครูผู้สอน เป็นโค้ช หรือผู้อำนวยการในการเรียนรู้ กระตุ้น แนะนำวิธีเรียนรู้ สร้างแรงบันดาลใจ จัดระเบียบการสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ สร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน และบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแกผู้เรียน รวมทั้งพัฒนาระบบการผลิตครูตั้งแต่กระบวนการคัดสรรผู้มีความเหมาะสมทั้งด้านความรู้และคุณธรรม ให้เข้ามาเป็นครูที่มีคุณภาพ มีระบบการพัฒนาศักยภาพครูอย่างต่อเนื่อง มีการออกแบบระบบการจัดการเรียนรู้ใหม่ และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถกำกับการเรียนรู้ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับตนเองได้อย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

การยกระดับการศึกษาของครู เป็นหนึ่งในวาระสำคัญด้านการศึกษาที่ประเทศในเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้จะต้องร่วมกันพัฒนา โดยองค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEAMEO) ได้เป็นผู้นำเรื่องนี้ในช่วงเวลา ตั้งแต่ปี 2558 จนถึง ปี 2578 เจ้าหน้าที่ระดับสูงจากกระทรวงศึกษาธิการใน 11 ประเทศตระหนักดีว่าโรงเรียนในปัจจุบันดำเนินการภายใต้โลกของการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและสลับซับซ้อนด้านความรู้ และข้อมูลสารสนเทศ ครูมีหน้าที่ต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมด้วยทักษะที่จำเป็น และเป็นที่ต้องการสำหรับอนาคต ด้วยเหตุนี้ ครูจำเป็นต้องมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานของตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการของ 11 ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงได้ตกลงร่วมกันที่จะส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพการสอนให้เป็นวิชาชีพทางเลือกแรก โดยมีการพัฒนาครูก่อนและระหว่างประจำการให้เป็นครูมืออาชีพ โดยนำกรอบสมรรถนะครูเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาครู ซึ่งสมรรถนะนั้นเป็นการผสมผสานระหว่าง องค์ความรู้ ทักษะ พฤติกรรม คุณลักษณะ ที่จะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2562)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าความสามารถของครูในการปฏิบัติหน้าที่การงานต้องอาศัยความรู้เฉพาะด้าน และต้องมีการ ใช้เวลา ตลอดจนหลักการเชิงวิชาการที่รองรับทักษะ และวิธีการ ดังกล่าว ฉะนั้นนักศึกษาครู ซึ่งในภายภาคหน้าต้องเป็นครูบุคลากรวิชาชีพ จะต้องรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยครูผู้สอนต้องมีความรู้ ความเข้าใจและความสามารถ

ในด้านต่างๆ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้และคุณธรรม การสื่อสาร การสร้างสัมพันธภาพ และการร่วมงานกับผู้อื่น วางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน การนิเทศติดตามและประเมินผล การให้ข้อมูลสะท้อนกลับของผลการปฏิบัติงาน เพื่อการพัฒนางานในหน้าที่ตนเองอย่างต่อเนื่อง และการใช้วิจัยเพื่อปรับเปลี่ยนวิธีเทคนิคการสอนได้อย่างเหมาะสม บนพื้นฐานการมีข้อมูลผลการวิจัยนี้เป็นตัวชี้นำความสามารถในสมรรถนะด้านต่างๆ เพื่อนำไปประยุกต์ประกอบวิชาชีพต่อไป (กิ่งฟ้า สินธุวงษ์, 2550) จะเห็นได้ว่าการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนมีองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมและผลักดันให้เกิดขึ้นได้ คือ วิธีการสอนของครูที่จะออกแบบกระตุ้นผู้เรียนให้รักการเรียนรู้และมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้ตลอด ชีวิต ด้วยเหตุนี้ครูจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน (เลิศสุขุม ปังสุด, 2565) การยกระดับคุณภาพการศึกษานั้นขึ้นอยู่กับ หลายปัจจัยด้วยกันซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการร่วมมือร่วมใจกันระหว่างหลายๆฝ่ายทั้ง ผู้บริหารสถานศึกษา ครู/บุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนถึงผู้ปกครอง/นักเรียนและชุมชน ปลูกฝังจิตสำนึกให้ผู้เรียนเกิดความรักในการเรียนรู้ตลอดชีวิต และให้ความสำคัญกับการศึกษา (รัฐ กันภัย, 2566)

จากความสำคัญดังกล่าว นักศึกษาครูซึ่งจะต้องเป็นครูผู้สอนในสถานศึกษาในอนาคตหลังสำเร็จการศึกษา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญแสดงถึงประสิทธิผลของหลักสูตร จากการประเมินผลการเรียนในรายวิชาการวัดและประเมินผลของนักศึกษาครู พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาครู จึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาครูให้มีประสิทธิภาพ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สมมุติฐานการวิจัย

มีอย่างน้อย 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ซึ่งมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. ประชาการและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาครูชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2566 จาก 12 สาขาวิชา จำนวน 675 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาครูชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2566 จาก 12 สาขาวิชา จำนวน 289 คน กำหนดจำนวนตัวอย่างตามแนวคิดของ กำหนดจำนวนตัวอย่างตามแนวคิดของ Pallant (2005, p.142) โดยกล่าวว่า สำหรับการวิเคราะห์การถดถอยแบบขั้นบันได (Stepwise) ควรใช้กลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 40 เท่าของตัวแปรพยากรณ์ โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนในแต่ละสาขาวิชา

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรพยากรณ์ คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้แก่ คุณลักษณะของผู้เรียน คุณลักษณะผู้สอน สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ความสัมพันธ์กับครอบครัว แรงจูงใจในการเรียน และเจตคติต่อการเรียน

2.2 ตัวแปรเกณฑ์ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ วัดจากคะแนนสอบปลายภาค จำนวนข้อสอบ 90 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ของลิเคิร์ท (Likert Rating Scale) จำนวน 34 ข้อ ได้แก่ ด้านคุณลักษณะผู้เรียน 7 ข้อ ด้านคุณลักษณะผู้สอน 5 ข้อ ด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 6 ข้อ ด้านความสัมพันธ์กับครอบครัว 5 ข้อ ด้านแรงจูงใจในการเรียน 5 ข้อ และด้านเจตคติต่อการเรียน 6 ข้อ โดยแบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่า พบว่า ด้านคุณลักษณะผู้เรียน ด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านความสัมพันธ์กับครอบครัว ด้านแรงจูงใจในการเรียน และด้านเจตคติต่อการเรียน มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ส่วนด้านคุณลักษณะผู้สอนมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง (Try out) จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (Item Total Correlation) (df=N-2 = 30-2= 28, ระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่าวิกฤติเท่ากับ .306) พบว่า ด้านคุณลักษณะผู้เรียน มีค่าระหว่าง .315-.626 ด้านคุณลักษณะผู้สอน .445-.777 ด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ .482-.753 ด้านความสัมพันธ์กับครอบครัว .755-.835 ด้านแรงจูงใจในการเรียน .408-.826 และด้านเจตคติต่อการเรียน .416-.709 ทุกข้อมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมสูงกว่าค่าวิกฤติทุกค่า และความเชื่อมั่น (Cronbach' Alpha) พบว่า ด้านคุณลักษณะผู้เรียน มีค่าเท่ากับ .741 ด้านคุณลักษณะผู้สอน .841 ด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ .839 ด้านความสัมพันธ์กับครอบครัว .921 ด้านแรงจูงใจในการเรียน .818 และด้านเจตคติต่อการเรียน .785 เป็นไปตามเกณฑ์โดยมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (Hair, et al., 2010)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 จัดเตรียมแบบสอบถามเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในรูปแบบ google from

4.2 ยื่นเอกสารบันทึกข้อความขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อคณบดี เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

4.3 ผู้วิจัยประสานงานเพื่อขอเก็บข้อมูลกับอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการส่ง QR code แบบสอบถามให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอความร่วมมือจากนักศึกษาในการตอบข้อมูลตามความเป็นจริง

4.4 ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของผลการตอบแบบสอบถาม

4.5 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อตอบจุดประสงค์การวิจัยต่อไป

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อรายงานผลการวิจัย ได้แก่ สถิติพื้นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย และสถิติทดสอบสมมติฐาน (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) ดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 สถิติที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย ได้แก่ ความเที่ยงตรง (Validity) อำนาจจำแนก (Item total Correlation) และความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (α - Coefficient)

5.3 สถิติทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ด้วยวิธี Stepwise

การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์การถดถอย

1. ขนาดกลุ่มตัวอย่าง กำหนดจำนวนตัวอย่างตามแนวคิดของ Pallant (2005, p. 142) โดยกล่าวว่าสำหรับการวิเคราะห์การถดถอยแบบขั้นบันได (Stepwise) ควรใช้กลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 40 เท่าของตัวแปรพยากรณ์ ซึ่งงานวิจัยนี้มีตัวแปรพยากรณ์ 6 ตัว (6x40 = 240) ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 289 คน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ด้วยกันไม่ควรมีความสัมพันธ์กันสูงเกินไป (ตั้งแต่ .80 ขึ้นไป) จากการตรวจสอบ พบว่า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .286 ถึง .774

3. การตรวจสอบ Multicollinearity โดยใช้ค่า Tolerance (ต่ำกว่า .10) และค่า VIF (ไม่เกิน 10) พบว่า ค่า Tolerance ทุกค่ามีค่ามากกว่า 0.10 และค่า VIF ไม่เกิน 10 แสดงว่าตัวแปรที่พยากรณ์ไม่มีปัญหาเรื่อง Multicollinearity (Pallant. 2005)

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอตามประเด็น ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2566

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2566

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	คะแนนเต็ม	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		M	*SD*	
คุณลักษณะของผู้เรียน (X_1)	5	3.55	.569	มาก
คุณลักษณะผู้สอน (X_2)	5	4.08	.621	มาก
สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (X_3)	5	3.79	.627	มาก
ความสัมพันธ์กับครอบครัว (X_4)	5	4.33	.670	มาก
แรงจูงใจในการเรียน (X_5)	5	3.82	.672	มาก
เจตคติต่อการเรียน (X_6)	5	3.71	.617	มาก
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y)	30	14.78	2.538	

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2566 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านคือ ความสัมพันธ์กับครอบครัวมีความคิดเห็นในระดับมาก (M = 4.33) รองลงมาเป็นด้านคุณลักษณะผู้สอน มีความคิดเห็นในระดับมาก (M = 4.08) และด้านแรงจูงใจในการเรียน มีความคิดเห็นในระดับมาก (M = 3.82)

2. ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 2 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	Y
คุณลักษณะของผู้เรียน (X_1)	1.00						
คุณลักษณะผู้สอน (X_2)	.459**	1.00					
สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (X_3)	.575**	.726**	1.00				
ความสัมพันธ์กับครอบครัว (X_4)	.286**	.449**	.429**	1.00			
แรงจูงใจในการเรียน (X_5)	.705**	.478**	.532**	.400**	1.00		
เจตคติต่อการเรียน (X_6)	.719**	.557**	.580**	.417**	.774**	1.00	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y)	.501**	.512**	.517**	.460**	.524**	.555**	1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ด้วยกันมีความสัมพันธ์กันทางบวกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ทุกคู่ โดยมีค่า ตั้งแต่ .286 ถึง .774 และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มีความสัมพันธ์กันทางบวกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.01 ทุกคู่ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .460 ถึง .555 และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครูมากที่สุด คือ ด้านเจตคติต่อการเรียน รองลงมาเป็น แรงจูงใจในการเรียน และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	MS	F	sig
Regression	789.087	4	197.272	52.520**	.000
Residual	1066.740	284	3.756		
Total	1855.827	288			
$R = .652$, $R^2 = .425$, $R^2_{adj} = .417$, $SE_{est} = .193$					

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรเกณฑ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู คือ คุณลักษณะของผู้เรียน (X_1) คุณลักษณะผู้สอน (X_2) ความสัมพันธ์กับครอบครัว (X_4) และเจตคติต่อการเรียน (X_6) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .652 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R^2) เท่ากับ .425สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2_{adj}) เท่ากับ .417 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE_{est}) เท่ากับ .193

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูด้วยวิธี Stepwise

ตัวแปรพยากรณ์	R	R^2	R^2_{adj}	SE_{est}
X_6	.555	.308	.305	.211
X_6 X_2	.611	.373	.369	.201
X_6 X_2 X_4	.639	.408	.402	.196
X_6 X_2 X_4 X_1	.625	.425	.417	.193

จากตารางที่ 4 พบว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู คือ เจตคติต่อการเรียน (X_6) คุณลักษณะผู้สอน (X_2) ความสัมพันธ์กับครอบครัว (X_4) และคุณลักษณะของผู้เรียน (X_1) ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .652 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R^2) เท่ากับ .425 สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2_{adj}) เท่ากับ .417 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE_{est}) เท่ากับ .193

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปร	β	b	SE	t	sig	Tolerance	VIF
เจตคติต่อการเรียน (X_6)	.202	.829	.293	2.834**	.005	.400	2.50
คุณลักษณะผู้สอน (X_2)	.222	.908	.232	3.907**	.000	.625	1.60
ความสัมพันธ์กับครอบครัว (X_4)	.221	.837	.196	4.272**	.000	.756	1.32
คุณลักษณะของผู้เรียน (X_1)	.191	.852	.290	2.934**	.004	.477	2.09
Constant = 1.354, R = .652, R^2 = .425, R^2_{adj} = .417, SE = .956							

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่า Tolerance ทุกค่ามีค่ามากกว่า 0.10 แสดงว่ามีความสัมพันธ์พหุคูณกับตัวแปรพยากรณ์ด้วยกันในระดับต่ำ และค่า VIF ไม่เกิน 10 แสดงว่าตัวแปรที่พยากรณ์ไม่มีปัญหาเรื่อง Multicollinearity (Pallant. 2005) ตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2566 มี 4 ปัจจัย ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน (X_6) คุณลักษณะผู้สอน (X_2) ความสัมพันธ์กับครอบครัว (X_4) และคุณลักษณะของผู้เรียน (X_1) และสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 1.354 + .829\ X_6 + .908\ X_2 + .837\ X_4 + .852\ X_1$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{Y'} = .202Z_{X6} + .222Z_{X2} + .221Z_{X4} + .191Z_{X1}$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2566 พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่สูงที่สุด คือ ความสัมพันธ์กับครอบครัว รองลงมาเป็นด้านคุณลักษณะผู้สอน และด้านแรงจูงใจในการเรียน ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในระหว่างการเรียนของนักศึกษานั้นมักจะประสบปัญหาหลายประการที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนและสภาพจิตใจของนักศึกษา นักศึกษาที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวที่อบอุ่น และเกิดจากการเติบโตจากครอบครัวที่เลี้ยงดูด้วยความรักความเอาใจใส่ และการได้รับสิ่งสนับสนุนจากครอบครัวทั้งด้านร่างกายและจิตใจ จะส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี สอดคล้องกับแนวคิดของ Coleman (1988) ได้กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีส่วนในการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของกชพร ใจอดทน และอรณิชชา ทศตา (2564, น. 35) ได้ศึกษาปัจจัย

ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน และสอดคล้องกับงานวิจัยของพระณัฐวุฒิ อคฺควฑฺฒโน (หนูเกื้อ) (2564, น. 62) ได้ศึกษาโมเดลความสัมพันธุ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า องค์ประกอบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ได้แก่ ด้านคุณภาพการสอน คุณลักษณะของเพื่อน ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว คุณลักษณะของนักเรียน

2. ผลการวิเคราะห์การถดถอย พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2566 มี 4 ปัจจัย ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน (X_6) คุณลักษณะผู้สอน (X_2) ความสัมพันธ์กับครอบครัว (X_4) และคุณลักษณะของผู้เรียน (X_1) ตามลำดับ โดยรวมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ได้ร้อยละ 41.7 ส่วนสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (X_3) และแรงจูงใจในการเรียน (X_5) ไม่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยทั้ง 4 ด้าน มีผลโดยตรงต่อนักศึกษา ดังนั้นนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการเรียนสูงย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ประกอบกับคุณลักษณะของผู้สอนที่มีการใช้เทคนิคการสอน สื่อประกอบที่หลากหลาย ส่งเสริมให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเกิดผลสูงสุดต่อนักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของวราภรณ์ ลวงสวาส (2561) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแต่ละด้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 พบว่า มี 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครู และ ปัจจัยด้านผู้ปกครอง สอดคล้องกับงานวิจัยของชวลิต ศรีคำและคณะ (2567) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพีชคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตในมหาวิทยาลัยรัฐ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการใช้ตัวแทนความคิดทางคณิตศาสตร์มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพีชคณิต ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของตระการ เสนารัตน์ และ เบญจมาพร เสนารัตน์ (2566) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มี 10 ปัจจัย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวกทุกคู่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน ความรู้พื้นฐานเดิม ความตั้งใจเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อัตมโนทัศน์ต่อตนเอง การส่งเสริมจากครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว คุณภาพการสอน บรรยากาศในชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรนันท์ คำมีและคณะ (2561) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุระดับนักเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี 5 ตัวแปร ได้แก่ ความถนัด ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับ ตนเอง เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ และความตั้งใจ เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และแรงจูงใจในการเรียนไม่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ อาจเป็นเพราะสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน

หากผู้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมในการเรียนที่คล้ายกัน ตัวแปรนี้อาจไม่เพียงพอในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Stringer and Kerpelman (2010) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่มีความแตกต่างอย่างชัดเจนอาจจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่า และแรงจูงใจในการเรียนที่ไม่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ อาจเนื่องมาจากผู้เรียนอาจมีแรงจูงใจในการเรียนที่หลากหลายอาจไม่สามารถวัดได้ด้วยตัวชี้วัดที่สร้างขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเองของ Deci and Ryan (1985) กล่าวว่า การสร้างแรงจูงใจภายในและภายนอกนั้นมีความซับซ้อนมาก เพราะแรงจูงใจเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่ง ที่มีอิทธิพลกับกระบวนการเรียนรู้ ส่งผลต่อการเรียนรู้ การปรับตัว และมีความจำเป็นสำหรับการพัฒนาของมนุษย์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยทำให้ทราบถึงตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน คุณลักษณะผู้สอน ความสัมพันธ์กับครอบครัว และคุณลักษณะของผู้เรียน จากผลการวิจัยพบว่าเจตคติต่อการเรียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้นักศึกษาครูเห็นคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เช่น การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม เกิดความสนุกสนานในการเรียน และพัฒนาผู้สอนให้มีลักษณะเป็นผู้ที่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี เพื่อส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู ด้วยการเก็บข้อมูลเชิงลึกในปัจจัยด้านต่างๆ ในลักษณะข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลสนับสนุนที่ชัดเจน และสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับผู้เรียนและส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้น

2.2 จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครูมากที่สุด คือ ด้านเจตคติต่อการเรียน ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อเจตคติในการเรียน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กชพร ใจอดทน และอรณิชชา ทศตา. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา. **วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย(สสอท.)**, **27**(2). 29-41.

กิ่งฟ้า สินธุวงษ์. (2550). **การสอนเพื่อพัฒนาการคิดและการเรียนรู้.** โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ชวลิต ศรีคำ, สุรีรัตน์ อารีรักษ์สกุล ก้องโลก และวินิจ เทือกทอง. (2567). การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพีชคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4โรงเรียนสาธิตในมหาวิทยาลัยรัฐโดยใช้โมเดลสมการโครงสร้าง.**วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม**, **8**(1),41-54.

ตระการ เสนารัตน์ และเบญจมาพร เสนารัตน์.(2566).ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน : การวิเคราะห์อภิมาน. **วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ**, **5**(2),1-12.

ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน.(2561).**การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย** (พิมพ์ครั้งที่ 8). ตักสิลาการพิมพ์.

พระณัฐวุฒิ อคฺควฑฺฒโน (หนูเกื้อ). (2564). การวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา.**วารสารบวรสหการศึกษาและมนุษยสังคมศาสตร์,** **2**(2).56-65.

ภัทรนันท์ คำมี, ไพรัตน์ วงษ์นาม และสุรีพร อนุศาสนนันท์. (2561). ปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.**วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**, **29**(1),72-84.

ภัทรสุดา ธีรชาญวิทย์, วสันต์ ชัยกากแก้ว, และศุภธนกฤษ ยอดสละ. (2565). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำการเรียนรู้ ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3. **วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์**, **7**(2), 1521-1534.

รัฐ กันภัย. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐประสาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. **วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์, 25**(1), 7-16.

เลิศสุขุม ป่งสุด. (2565). แนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ. **วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย**, **4**(3), 57 - 73.

วราภรณ์ ลวงสวาส. (2561). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองเขต1**. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยบูรพา.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561) **ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580.** กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2562). **กรอบสมรรถนะของครูเอเชียตะวันออกเฉียงใต้.** ออนป้า จำกัด.

Coleman, J. S. (1988). Social Capital in the Creation of Human Capital. **American Journal of Sociology**, **94**,S95-S120. http://www.jstor.org/stable/2780243

Deci, E. L., & Ryan, R. M. (1985). **Intrinsic Motivation and self-determination in Human Behavior**. New York: Plenum. http://dx.doi.org/10.1007/978-1-4899-2271-7

Hair, J.F., Black, W.C., Babin, B.J. & Anderson, R.E. (2010). **Multivariate Data Analysis** (7th ed.)**.** Pearson Prentice Hall.

Pallant, J. (2005). **SPSS survival manual : a step by step guide to data analysis Using SPSS for Windows (Version 12).** Allen & Unwin.

Stringer, K. J., & Kerpelman, J. L. (2010). Career Identity Development in College Students: Decision Making, Parental Support, and Work Experience. **Identity**, **10**(3), 181–200.

rdicprujournal